

Помилки і нюанси розміщення в різних ЗМІ:

• **Соціальні мережі.** Соціальні мережі - самий НЕБЕЗПЕЧНИЙ інструмент просування. Тому що неконтрольований піар може обернутися для кандидата троллінгом, поливанням брудом, «стьобом» над його словами, іміджем і може занапастити всю виборчу кампанію.

• **Зовнішня реклама.** Зовнішня реклама вкрай специфічна. Необхідно правильно розставляти акценти і пріоритети при виборі наружної реклами, щоб отримати максимум результату при мінімумі вкладень. Тільки професіонали зможуть зберегти бюджет і охопити максимум аудиторії.

• **ЗМІ.** Один з найпотужніших ресурсів для просування при правильному використанні. Може зробити з кандидата героя, а при неправильній подачі можна загубити весь бюджет.

• **Інтернет – просування.** Помилкою буде не використовувати його, адже на дворі ХХІ століття, століття Інтернет-технологій.

• **Радіо.** Радіо просування, як правило, підходить для відомих депутатів, яких уже знають і, які вже давно закріпилися.

• **Акції.** Роль соціальних акцій, промо-акцій, різних мітингів також важко переоцінити. Однак є важливе «АЛЕ». Організація повинна проходити на якісному рівні, технології повинні бути сучасними, а не минулого століття або навіть початку 2000-х.

Висновок. PR-розвиток політика у виборчому процесі займає істотне місце, оскільки за допомогою цього досягаються основні цілі виборчого процесу, а саме обрання на виборчу посаду. Однак, своєрідністю PR-розвитку українських політиків є те, що він створюється в умовах занепаду цінностей, які були притаманні минулим поколінням, й одночасно із застосуванням новітніх виборчих технологій. Сьогодні в умовах відсутності єдиних цілісних ідеологічних поглядів лідерів на розвиток держави, чіткої національної ідеї відсутній загальний стрижень, який визначає напрям дій і думок людей. Тому, в контексті політичної свідомості, в процесі PR-розвитку політика, наголос робимо саме на політичну психологію, в межах якої проходить формування іміджу певного лідера, і має місце процес маніпулювання свідомістю через застосування різноманітних політичних технологій.

Список використаних джерел:

1. Современный пиар кандидата в депутаты или как неумело слить деньги на рекламу. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://b2b-creative.ru/blog/kak-effektivno-raspiarit-kandidata-v-deputaty.html>

2. Політичні PR-технології у виборчій кампанії: особливості застосування та оцінка ефективності. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://naub.oa.edu.ua/2013/politychni-pr-tehnolohiji-u-vyborchij-kampaniji-osoblyvosti-zastosuvannya-ta-otsinka-efektyvnosti/>

УДК: 37.504

ЕКОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА В УКРАЇНІ

Налбат Олександр, 1 курс

Передерій Данил, 1 курс

Науковий керівник: Сизоненко О. В., викл.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми. Проблема смітників стоїть перед людством, мабуть, з того самого часу, як воно з'явилося на землі, і чим далі, тим вона стає серйознішою. На сьогодні в Україні проблема смітників – одна з найважливіших і найактуальніших серед проблем забруднення навколишнього середовища. Ця проблема настільки значима в усьому світі, що навіть з'явився такий вислів: «відходи беруть нас за горло».

Мета статті. Полягає у висвітленні основних проблем забруднення навколишнього середовища в Україні та пошуку оптимальних шляхів їх подолання.

Основні матеріали досліджень. Екологічна культура, насамперед, є напрямом людської діяльності та мислення, від якого істотним чином залежать нормальне існування сучасної цивілізації та її сталий розвиток у майбутньому. Екологічна культура має давню історію, вона є атрибутивною, тобто органічною складовою людського життя з часів його виникнення. Водночас вона — феномен ХХ ст., коли людство дедалі більше усвідомлює необхідність перелаштування свого життя, з тим щоб воно стало безпечним, здоровим, радісним, щоб екологічна культура кожного, зокрема і всіх разом, стала імперативом буття.

У кожному людському помешканні утворюється величезна кількість непотрібних матеріалів та виробів, починаючи від старих газет та журналів, порожніх консервних банок, пляшок, харчових відходів, обгортки та упаковок, закінчуючи битим посудом, зношеним одягом та поламаною побутовою чи офісною технікою. Кожного дня ми змушені стикатися з відходами: вдома, на вулиці, біля торгових точок. Всюди нас оточують папірці, обгортки з пластика, скло, целофан і т. ін. Зі зростанням кількості міст та промислових підприємств постійно збільшується кількість промислових відходів. Промислові і побутові відходи створюють безліч нових питань, таких як транспортування, зберігання, утилізація та ліквідація сміття.

Сміття утворюється і накопичується не лише у житлових приміщеннях, а й у офісах, адміністративних спорудах, кінотеатрах, магазинах, кафе й ресторанах, дитячих садках, школах, інститутах, поліклініках та лікарнях, готелях, на вокзалах, ринках чи й просто на вулицях. Викидаючи сміття, люди порушують один з основних екологічних законів — кругообіг речовин у природі. Адже, вилучаючи з природи чимало речовин, людина змінює їх до невпізнанності та повертає у природу у вигляді сміття, яке не розкладається на вихідні речовини природнім шляхом.

Коли більшість із нас виходить із під'їздів багатоповерхових будинків, перше, що бачимо, це смітники. Таке значне зростання кількості відходів - результат, передусім, зміни способу життя людей та надзвичайного поширення предметів одноразового користування. Нерегулярне вивезення побутових відходів, накопичення їх в міських кварталах викликає неприємний запах та сприяє розмноженню мух-переносників різних інфекційних захворювань.

Якщо не за рівнем життя, то принаймні за кількістю побутових відходів Україна не відстає від середньоєвропейського показника. Поступово наша країна перетворюється на смітник Європи. Щороку в Україні накопичується близько 10 млн. тонн сміття, близько 160 тисяч гектарів землі в країні зайнято під смітники (це близько 700 смітників, що існують в кожному місті або селі). Замість того, щоб приносити прибуток і без того небагатій країні, мільйони тонн відходів отруюють землю, воду, повітря. За прогнозами як закордонних, так і вітчизняних фахівців, екологічна ситуація в Україні, без перебільшення, наближається до критичної, адже переробкою відходів у нас займаються на дуже низькому рівні.

Майже всі сміттєзвалища країни є переповненими. За даними екологів, вони займають 7% території країни, що відповідає площі таких країн, як Нідерланди чи Данія. При цьому в Україні близько 6 тисяч офіційних сміттєзвалищ, а несанкціонованих — приблизно в 5 разів більше.

Сьогодні в Україні є 4 сміттєспалювальні заводи: в Києві, Дніпропетровську, Харкові та окупованому Севастополі. Але насправді працює тільки київський завод «Енергія». І, поки українці думають куди дівати сміття, в країнах ЄС інша халепа - де його взяти. Адже на переробці сміття можна мати дуже хороший бізнес. У розвинених країнах перероблені відходи давно стали повноцінним продуктом міжнародної торгівлі. З вторинної сировини отримують теплову та електроенергію. У Європі в кожній країні є спеціальні контейнери для сортування сміття. Зазвичай, розподіляють відходи на кілька основних категорій: пластик, папір, скло, органічні відходи і метал.

Найбільш ефективним видом переробки сміття є піроліз твердих побутових відходів, який включає дроблення і висушування сміття, видалення усіх неорганічних фракцій, нагрівання іншої маси до 485С без доступу повітря. Із 1 т органічної маси добувається 160 л

штучної низько-сірчистої нафти, 70 кг вугілля, горючі гази. Однак такі заводи досить дорогі й ефективні в дуже великих містах з дійсно великою кількістю відходів. Захоронення і спалювання - найпоширеніші шляхи, які застосовуються людством для вирішення проблеми твердих побутових відходів.

Не можна забувати про те, що екологічна культура як основа нашого майбутнього життя, починається з виховання екологічного мислення. Кожна дія людини впливає на стан навколишнього середовища, ми вбиваємо довкілля та відроджуємо його своєю життєдіяльністю. Тому від кожного з нас залежить, яким буде світ навколо нас завтра.

Висновок. Екологічна культура ще не стала у нашій країні пріоритетною. Система природоохоронних органів влади України має серйозні внутрішні проблеми, що заважають реалізації природоохоронного законодавства на практиці. І не лише в нас, а в усьому світі дається взнаки відверте нерозуміння дійсної ролі екологічної культури. У процесі формування екологічної культури насамперед потрібно пам'ятати, що все в нашому житті – від економіки до суспільної свідомості – так чи інакше пов'язано з екологією, з умінням поліпшувати навколишнє середовище та збереженням його для майбутніх поколінь.

Список використаних джерел

1. Вісім екологічних проблем України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://news.finance.ua/ua/news/-/235280/visim-ekologichnyh-problem-ukrayiny>
2. Екологічні проблеми забруднення в Україні: смітники. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://ru.osvita.ua/vnz/reports/ecology/21417/>
3. Крисаченко В.С. Екологічна культура – Вступ. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://geoknigi.com/book_view.php?id=1131